

D E D I C A T O R I A .

nium paginis sic celebrata? Quis rerum omnium in tantum imperi-
tus, ut nescire debeat, Patritios vestros Dei beneficio & virtute sua ab
Imperatoribus & S. Romani Imperii Ordinibus impetrasse, ut in Eque-
strem Franconiae Ordinem cooptati, iisdem privilegiis eademq; liber-
tate, quibus ceteri Aurati in Germania Equites, vterentur fruerentur,
& Equestria Ordinis Torneamenta, quibus, nisi cingulo militari & tor-
que maiorum claris, interesse nemini contingebat, liberrime frequen-
tarent, & tyrocinia sua inter primae Nobilitatis viros exercerent ac o-
stenderent? Hisce viris, horum moribus, horum virtutibus Ciuitas
vestra tantum debet, quantum Respublica salutis auctoribus, patria li-
beratoribus, ciues conseruatoribus sese debere ingenue fatentur. Quo-
tiens namque Ciuitas vestra per eos in Comitatu Caesaris ab oppresso-
ribus, in Aulis Principum à calumniatoribus, apud Ordinem Equestre
ab inuidis propugnata atque defensa fuit? Quos inter minime postre-
mum locum obtinet BILIBALDVS PIRCKHEIMERVS, Sacrae Caesaris
Maiestatis Consiliarius, & Reipublicae vestrae Senator. De cuius am-
plissimis laudibus & omni praedicatione nostra maioribus quo minus
in praesentiarum exsequar, Cunradus Rittershusius, vester Consilia-
rius & Antecessor, Doctor meus sempiterna memoria colendus, in lu-
culentissimo suo, de vita eius commentario, cui addi à me nihil posse vi-
deo, insuper habere iubet.

Eius autem Opera, ab eodem Rittershusio collecta, & fidei meae à
Nobilissimo viro Iohanne Imhofio, eiusdem Pirckheimeri ex filia pro-
nepote, Reipublicae vestrae Patritio, & utilitatis publicae promouendae
studiosissimo, commissa, in summis licet & incredibilibus meis occu-
pationibus, quibus districtus teneor, recensere tamen, emen-
dare, disponere, in eum, quem videtis, ordinem redigere labriosa nimis
& arumnabili opera niscus sum, ut omnibus contestatum facerem, quan-
to amore & obseruantia Rempublicam vestram prosequar, cuius gra-
tificandae & iuuandae causa nullus mihi labor tam grauis vel eti-
am cum periculo coniunctus offerri possit, quem non modo non de-
rectare, verum lubens merito suscipere gestiam. Est etiam causa, qua
de causa officii huius necessitatem mihi impositam existimare debe-
am; eaque omnino duplex, publica & priuata. Quotiens enim maio-
rum vestrorum merita, & vestra ipsorum officia, suauissima patriae meae
in extremis ac periculosissimis temporibus praesto fuerunt? Quotiens a-
micitia, societas, confederatio ac fides vestra Heluetiis meis affulsit &
saluti fuit: Quotiens opes vestras cum aliarum Imperii Ciuitatum vi-
ribus, aduersus communis libertatis hostes, coniunxistis? Omnia ve-
stra beneficia, quae à vobis priuatim in patriae meae utilitatem ac salutem
profecta sunt, enarrare nihil necessum est: ea, quae ipsi populares mei
longa explicant serie, satis erit strictim recensere. Namque ut inde oc-
cipiam,